

Dröm och verklighet går som ett ledmotiv genom den här reseskildringen. Med säker språkkänsla beskriver författaren sina många intryck från en resa i Tibet. Det som skildras är en resa både i det yttre och det inre, en resa där dröm och verklighet går i varandra. Det är en färd såväl i nuet som i historien, den religiösa symboliken, drömmen och fantasin. Istället för att redovisa fakta förmedlar resenären sina många och starka intryck av dofter, färger och ljud, liksom egna tankar och insikter under resans gång. Språket är poetiskt, som t.ex. här i beskrivningen av munkarnas sång i ett kloster: "Magdjupa röster stiger som från jordens inre uppåt genom halsen och ut i rummet som lava strömmar ur en vulkan. Röstlava ur lysande kroppar väller ut över golvet, längs väggarna, och färgar rummet rött och gult." Bokens många färgfotografier kompletterar väl textens måleriska väv av intryck och upplevelser. – **Mats Bergman.**